

همه ماشین های پلیس ایران!

سیر تحول خودروهای پلیس طی 70 سال اخیر جالب است.

سیر تحول خودروهای پلیس طی 70 سال اخیر جالب است.

به گزارش [#171: قدس آنلاین](#)، از دهه 1320 که خودروهای آلمانی، انگلیسی و آمریکایی به خدمت شهربانی کل کشور درآمدند تا امروز که از بنز، پژو و زانتیا برای کارهای مربوطه استفاده می‌شود. شاید کمتر کسی به نوع خودروها و تجهیزات به کار رفته در آنها توجه کرده باشد ولی آنچه مسلم است اینکه صرف نظر از قدمت طولانی استفاده از خودرو در این بخش تنها ظرف چند سال اخیر شاهد ارتقای تجهیزات در این خودروها بوده‌ایم به عبارت دیگر خودروهای پلیس شاید بیش از 60 سال جز به چراغ‌های گردان، بی‌سیم و بلندگو به چیز دیگری مجهز نبوده‌اند اما امروز به سیستم‌هایی نظیر دوربین‌های خودکار، دستگاه‌های GPS، لوازم تشخیص مصرف نوشابه‌های الکلی توسط رانندگان، امکانات ماهواره‌ای، رایانه‌ای و ... تجهیز شده‌اند. در ادامه به سیر تحول این خودروها اشاره می‌کنیم.

دهه 1320

مدلی از بنز قدیمی، حدود 67 سال پیش یعنی در سال 1940 میلادی ساخته و برای به کارگیری در شهربانی روانه تهران شد. در آن روزگار هنوز خودروهای پلیس به چراغ‌های گردان، بی‌سیم و بلندگو مجهز نشده بودند.

دهه 1330

فولکس‌واگن قورباغه‌ای شکل با دو رنگ مشکی و سفید که به یک چراغ گردان آبی‌رنگ و یک دستگاه بی‌سیم با برد محدود مجهز شده بود از جمله وسایل نقلیه مورد استفاده پلیس راهنمایی و رانندگی در آن زمان بود. این خودرو هم‌اکنون در پارکینگ نیروی انتظامی خاک می‌خورد.

خودرو دیگری که در این دهه به کار گرفته شد، بنز بود. در این دو دهه شهربانی کل کشور تقریباً تمام دوران حکومت پهلوی اول و ابتدای دوره پهلوی دوم را با خودروهای آلمانی سپری کرد.

دهه 1340

دهه 1340 را باید تقریباً آغاز دوباره ورود خودروهای آمریکایی به این عرصه دانست دوج‌های کرنر شش‌سیلندر ساخت کشور آمریکا با پلاک‌های سه‌رقمی دست‌نویس که حداکثر سرعت آنها به 200 کیلومتر در ساعت می‌رسید از سال 1346 تا 1354 مورد استفاده قرار گرفتند. دوج کرنر دارای یک بلندگوی کوچک بود که بر روی گلگیر جلو و کنار کاپوت نصب می‌شد و مجهز به یک بی‌سیم دستی، چند پروژکتور و یک چراغ گردان ثابت بود. دهه 40 همان دهه‌ای است که افسران زن با موتورسیکلت در سطح شهر تهران تردد می‌کردند (سال 1346) و ضمن راهنمایی خودروها بعضاً آنها را جریمه نیز می‌کردند.

دهه 1350

در تمام دهه 1350 در کنار لندرور انگلیسی خودروهای آمریکایی بیوک، شورولت رویال و بنز 230 به کار گرفته شدند. بنز 230 با چراغ‌های جلو عمودی شش‌سیلندر بودند و حداکثر سرعت آنها برای این کار 220 کیلومتر در ساعت تنظیم شده بود این خودروهای

آلمانی از سال 1350 تا 1356 در شهربانی ایران خدمت کردند.

بنزهای 230 پلیس بر روی سقف خود و در وسط آن دارای یک بلندگو بودند که با اهرمی از داخل اتاق به سمت چپ و راست حرکت می‌کرد. پلاک این خودروها نیز دست‌نویس و چهاررقمی بودند. این خودرو هم همچون دوج کرنر از یک بی‌سیم بلندگو و بی‌سیم موتورلا آمریکایی بهره می‌جست. از رنج‌ور انگلیسی که دارای هشت سیلندر و توان حداکثر سرعت 200 کیلومتر در ساعت بود از سال 1354 تا سال 1359 در مناطق کوهستانی و برف‌گیر استفاده شد رنج‌ورها مجهز به کولرهای سقفی بودند ولی در همان سال‌ها یک دستورالعمل قانونی در حال تبدیل‌کردن خودروهای پلیس به شورولت رویال بود. براساس آن دستورالعمل دستگاه‌های دولتی و نظامی ملزم شده بودند از کالاهای ساخت داخل استفاده کنند و از آنجا که شورولت آمریکایی در ایران مونتاژ می‌شد بنابراین از سال 1356 تا سال 1362 از این خودرو شش سیلندر با توان رسیدن به سرعت 220 کیلومتر در ساعت استفاده شد.

دهه 1360

بنز 250 هم از جمله خودروهایی بود که در دهه‌های 50 تا 70 مورد استفاده پلیس قرار گرفت. این خودرو آلمانی شش سیلندر بود و با چراغ‌های افقی قادر بود 200 کیلومتر در ساعت را بپیماید. بنزهای 250 که اول به صورت دنده فرمان (دنده رول) بودند بعدها انواع گیربکسی آن هم وارد کشور شد و مورد استفاده قرار گرفت.

دهه 1370

اما دهه 1370 را باید زمان ورود خودروهای شرقی به ناوگان پلیس دانست به طوری که کم‌کم سروکله تویوتا کریسیدا ژاپنی هم پیدا شد این خودرو چهارسیلندر بود و قادر بود 200 کیلومتر مسافت را طی یک ساعت بپیماید. از تویوتا کریسیدا بین سال‌های 1370 تا 1379 استفاده شد. اواسط دهه 70 یعنی از سال 1374 به بعد پاجرو هم آمد و مورد استفاده پلیس راه کشور قرار گرفت. پاجرو ژاپنی شش سیلندر بود و 200 کیلومتر در ساعت سرعت می‌گرفت.

دهه 1380

دهه 1380 عصر به کارگیری خودروهای سمند، زانتیا، پژو 206 و بنز 240E. خودروهایی که به ایربگ، سیستم‌های ترمز ABS و بی‌سیم‌های دوربرد و بلندگوهای پیشرفته، رایانه و امکانات ماهواره‌ای مجهز شده‌اند.